

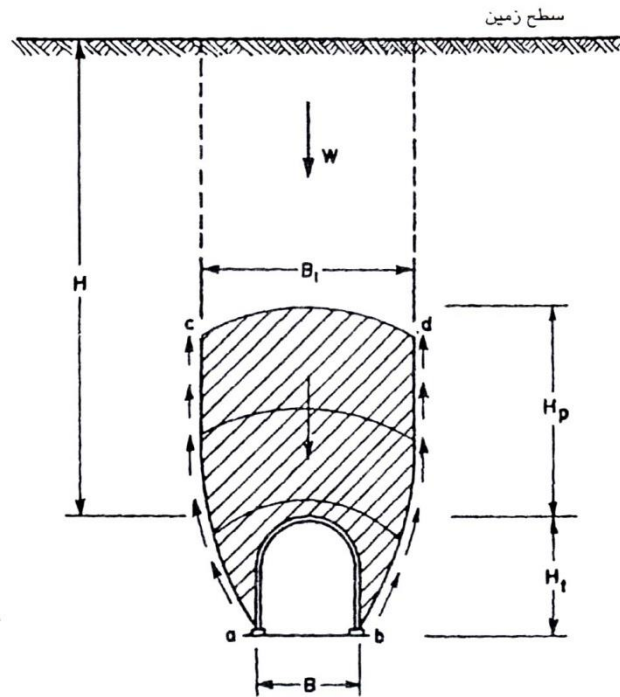
طراحی شاتکریت

3-1- مقدمه

روشهای طراحی براساس تجربیات عملی بر روی پروژه های مشابه با پروژه مورد نظر، بنا شده است. روشهای طبقه بندی توده سنگ، ستون فقرات نگرش روشهای طراحی را تشکیل می دهد و به طور وسیع در مطالعات مهندسی سنگ به کار می رود. در بسیاری از پروژه ها طبقه بندی سنگها به عنوان تنها مبنای طراحی سازه های زیرزمینی تلقی می شود. در اکثر پروژه های تونلسازی، از سیستم های طبقه بندی استفاده می کنند. مشهورترین و متداول ترین روش مورد استفاده، طبقه بندی ترزاقی براساس بار سنگ که است در سال 1946 میلادی توسط وی ارائه شد. از آن زمان به بعد این طبقه بندی توسط دیر و همکارانش (1970 میلادی) اصلاح و سیستم های طبقه بندی جدید سنگ پیشنهاد شد. این سیستمها، رهنمودهای نوینی را در تکنولوژی های نگهداری مثل پیچ سنگ و شاتکریت، در پروژه های مختلف مهندسی مانند تونلها، فضاهای بزرگ زیرزمینی، معادن، شیب های سنگی و نظایر آنها ارائه کرده است. امروزه طبقه بندی های مختلف توده سنگ به طور موفقیت آمیزی در سراسر جهان به کار می رود. از جمله آنها روشهای طبقه بندی ترزاقی، RMR، RSR و Q می باشد.

3-2- تعیین سیستم نگهداری براساس رده بندی بار سنگ ترزاقی

در سال 1946 میلادی ترزاقی اولین روش منطقی ارزیابی بار سنگ را به منظور طراحی سیستم نگهداری تونل با استفاده از قابهای فولادی، ارائه کرد. این امر پیشرفت بسیار مهمی بود زیرا سیستم نگهداری با استفاده از قابهای فولادی در تونل سنگی طی مدت 50 سال پیش از آن تاریخ، به طور وسیعی مورد استفاده قرار می گرفت. بایستی توجه داشت اگر چه این سیستم برای هدف اولیه خود یعنی تخمین بارهای موثر بر قابهای فولادی مناسب است اما در مورد روشهای جدید تونلسازی و از آن جمله استفاده از شاتکریت و پیچ سنگ، مناسب نیست. در سال 1970 میلادی، سسیل (Cecil) پس از بررسیهای بسیار به این نتیجه رسید که طبقه بندی ترزاقی برای دستیابی به یک ارزیابی واقعی از کیفیت سنگ بسیار کلی است و اطلاعات کمی در مورد خصوصیات توده سنگ به دست نمی دهد. به همین خاطر برای شاتکریت مناسب نیست.

شکل 3-1- سیمای ساده ای بارسنگ تونل براساس رده بندی ترزاقی

3-3- تعیین سیستم نگهداری براساس رده بندی ساختار سنگ (Rock Structure Rating) RSR

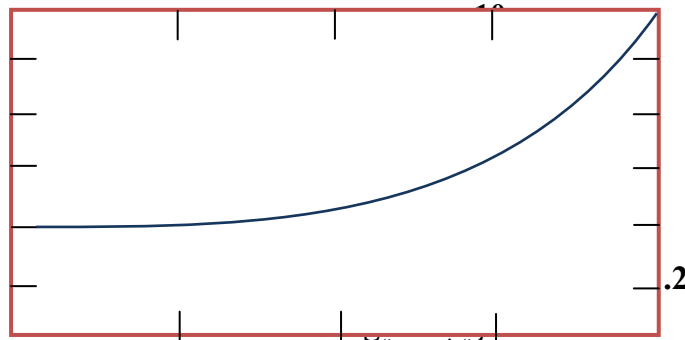
این رده بندی برای طراحی و انتخاب سیستم نگهداری فولادی در تونلهای سنگی مناسب است. از سوی دیگر، برای انجام این رده بندی بایستی سه مشخصه جمع آوری مقدماتی داده ها، مطالعات امکان سنجی و بررسی تفصیلی، ویژگیهای ساختگاهی سنگها را تعیین کرد. مراحل کار در این سیستم، به شرح زیر است:

الف- مسیر تونل به چند بخش که از نظر وضعیت زمین شناختی مشابه اند و سیستم نگهداری آنها کمابیش یکسان است، تقسیم می شود. بدیهی است مادام که ضرورت تغییر سیستم نگهداری پیش نیاید، که این امر مستلزم تغییر وضعیت ژئوتکنیکی بخشهای مختلف است، باید از یک سیستم نگهداری استفاده کرد.

ب- در مورد هر یک از بخشها، داده های لازم برای رده بندی توده سنگ جمع آوری می شود.

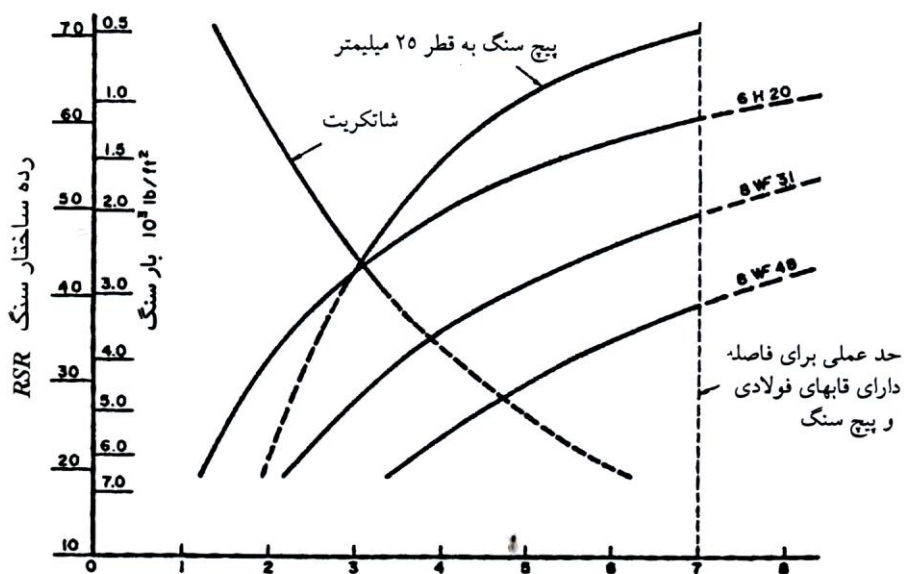
ج- با جمع آوری داده ها، مشخصه های فوق هر بخش و از مجموع آنها شاخص RSR هر بخش محاسبه می شود.

د- در صورتی که تونل با ماشین حفر شود، با استفاده از شکل زیر تعدیل RSR بدست می آید.

شکل 3-2- تعیین ضریب تعدیل با استفاده از قطر تونل

ه- با استفاده از نمودار فوق و شکل زیر، سیستم نگهداری مناسب برای هر بخش از تونل انتخاب می شود.

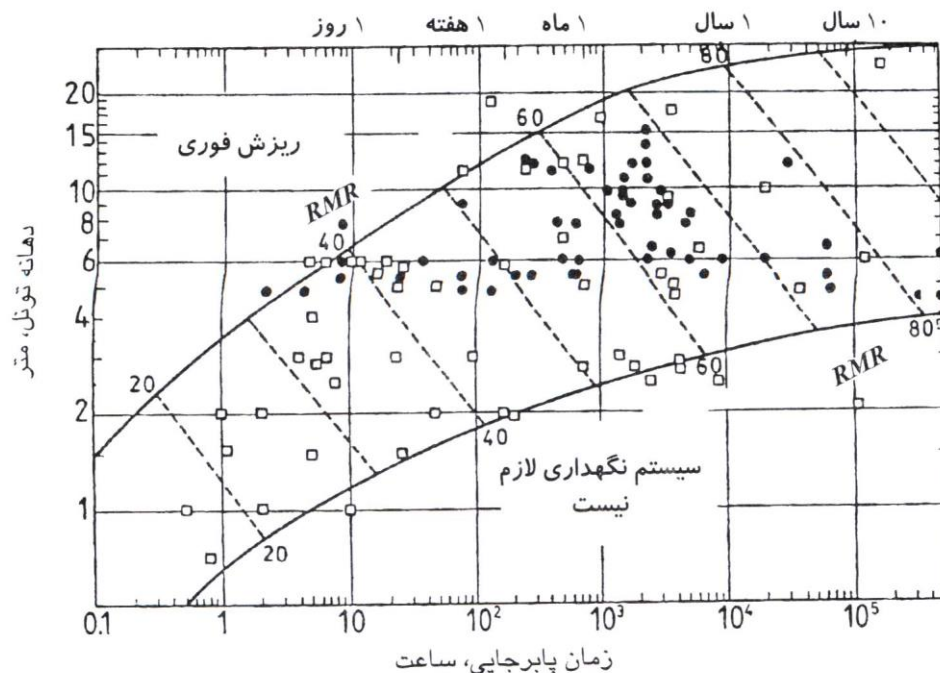
فاصله دارای قابها ، فوت
فاصله دارای پیچ سنگها، فوت
ضخامت شاتکریت، اینچ

چنین نمودارهایی برای تونلهای دایره ای و نعل اسبی قابل استفاده اند.

3-4- تعیین سیستم نگهداری براساس رده بندی ژئومکانیکی RMR

با استفاده از رده بندی ژئومکانیکی که توسط بینیاوسکی (1973) عرضه شد، می توان با معلوم بودن RMR و دهانه تونل ، زمان پابرجایی، ملزومات سیستم نگهداری ، مدول تغییر شکل توده سنگ برجا و چسبندگی و اصطکاک یک توده سنگ را تعیین کرد که مراتب به شرح زیر است:

- الف - مسیر تونل را به گونه ای به بخشهای مختلف تقسیم می کنند که هر بخش از لحاظ وضعیت زمین شناختی کمابیش یکنواخت و سیستم نگهداری لازم برای آنها نیز یکسان باشد.
- ب- در مورد هر بخش ، اطلاعات لازم برای رده بندی RMR جمع آوری می شود.
- ج- با توجه به روابط و جداول که شرح آنها در زیر آمده است، شاخص RMR هر بخش تعیین می شود.
- د- با استفاده از شکل 3-3، زمان پابرجایی تونلها محاسبه می شود.

شکل 3-3- رابطه بین شاخص RMR و زمان پابرجایی تونلها. در این شکل • نشانگر نتایج حاصل از ریزش سقف معادن، علامت □ نمایانگر ریزش سقف تونلها و منحنی های تراز نشانگر محدوده کاربرد است.

ه- برای مقایسه، فشار سیستم نگهداری از رابطه زیر که در سال 1983 توسط اونال (Unal) ارائه شد، محاسبه می شود.

$$P = \gamma B \left(\frac{100 - RMR}{100} \right) = \gamma h \quad 1-3$$

$$h = B \left(\frac{100 - RMR}{100} \right) \quad 2-3$$

که در آن:

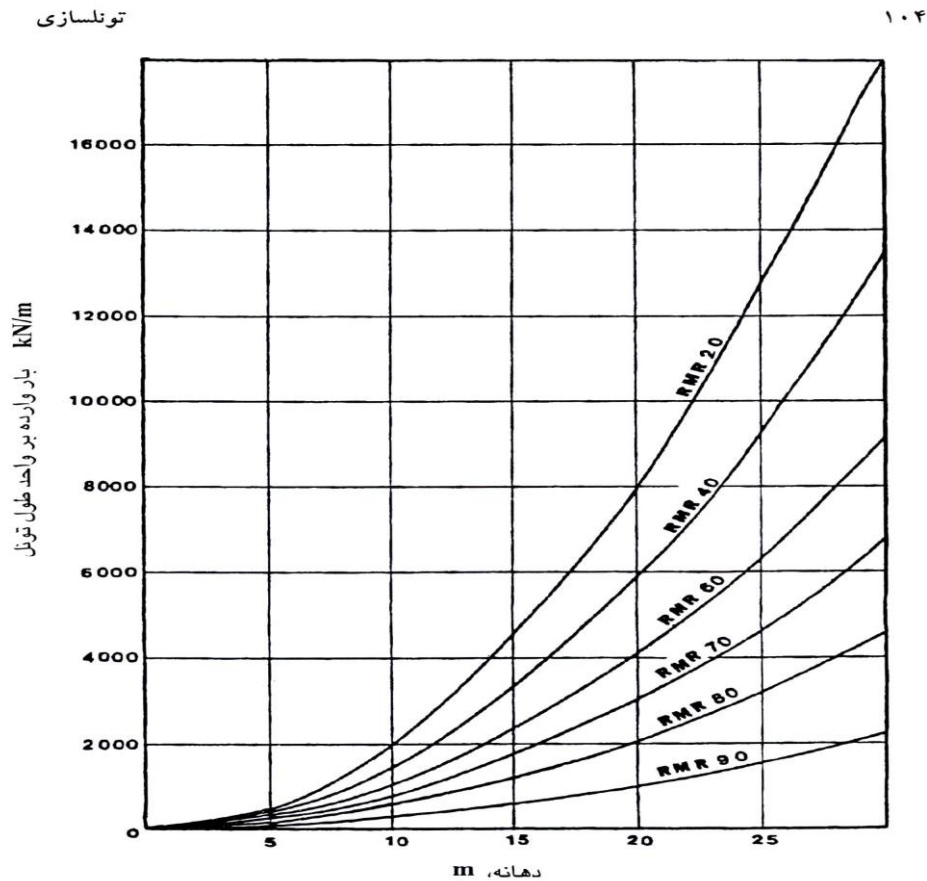
P = فشار موثر بر سیستم نگهداری بر حسب KN

h = ارتفاع بارسنگ بر حسب متر

B = عرض تونل بر حسب متر

γ = وزن مخصوص سنگ بر حسب kg/m^3

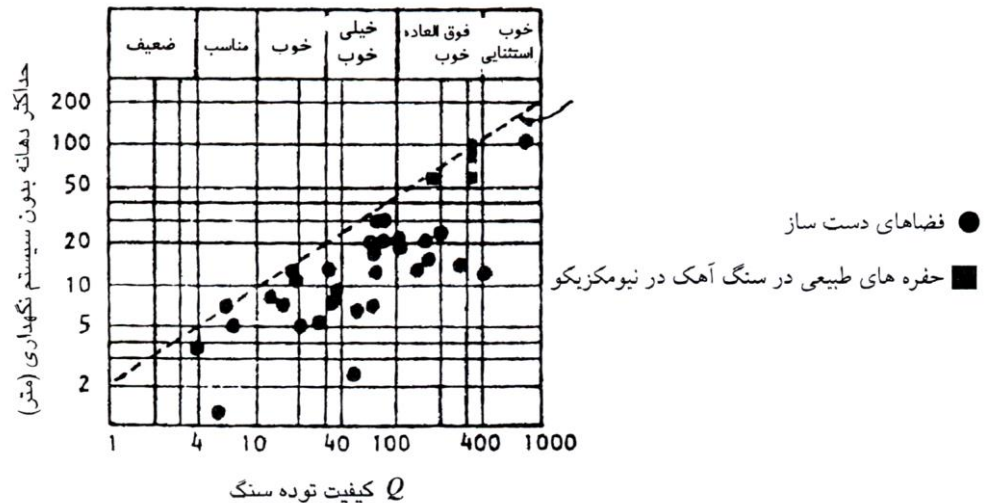
و- در مورد بخشهای از تونل که توجه ویژه ضرورت دارد، برنامه رفتارسنجی ارائه می شود. در شکل زیر تغییرات بار سنگ در مورد سنگهای مختلف و به عنوان تابعی از دهانه سقف تونل براساس رابطه 3-1 و شکل 3-4 نشان داده شده است.

شکل 3-4- تغییرات بار سنگ به عنوان تابعی از دهانه سقف در سنگهای مختلف در رده بندی RMR

3-5- تعیین سیستم نگهداری براساس رده بندی Q

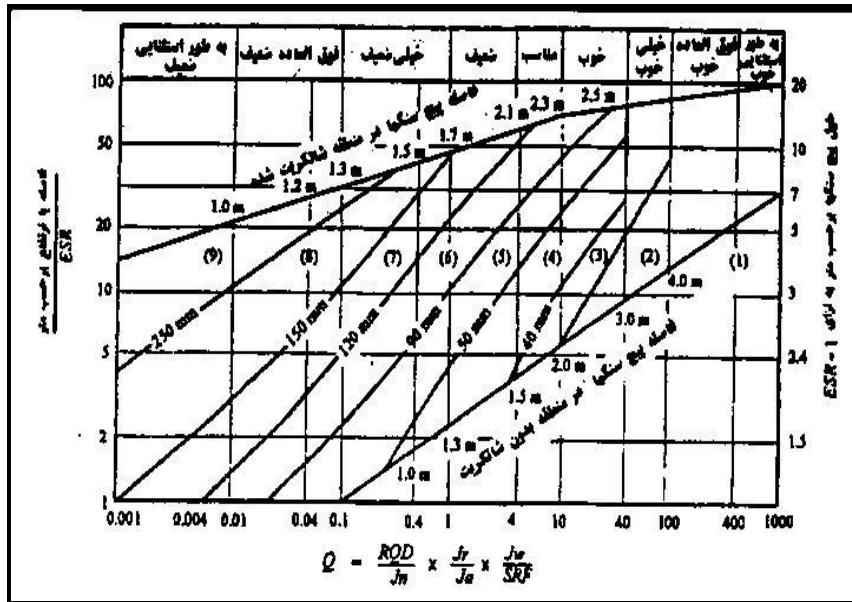
رابطه بین شاخص Q و بعد معادل یک تونل، سیستم نگهداری مناسب را به دست می دهد. بارتن مجموعه ای از 30 مورد از حفاریات بدون سیستم نگهداری را که در توده سنگهای مختلف احداث شده اند، جمع آوری و تدوین کرده که دهانه این حفاریات برحسب شاخص Q در شکل 5 نشان داده شده است.

شکل 3-5- حفریات اجراء شده در توده سنگهای با شاخص Q مختلف بدون نصب سیستم نگهداری

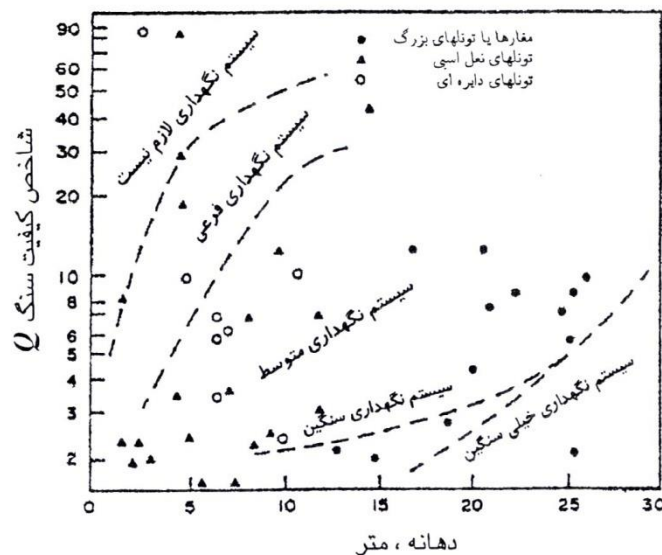
در سال 1993 میلادی، بارتن و گریمستد (Girmstad) استفاده از الیاف فولادی برای تقویت شاتکریت مورد استفاده در نگهداری حفریات زیرزمینی را مورد مطالعه قرار دادند و با تلفیق نمودار انتخاب سیستم نگهداری براساس Q که در شکل 3-5 توسط بارتن ارائه شد، و مطالعات جدید، نمودارهای جدیدی را ارائه کردند که در شکل های 3-6 و 3-7 آمده است. مطابق شکل، بسته به ابعاد تونل و اندازه Q ، نمودار به 9 ناحیه تقسیم می شود که سیستم نگهداری مناسب برای هر ناحیه، در زیر شکل درج شده است.

به عنوان مثال به ازای $De=9.4$ و $Q=4.5$ ، ناحیه 4 برای نگهداری فضای زیرزمینی پیشنهاد می شود که براساس آن، پیچ سنگ با آرایش $2.3m$ و شاتکریت بدون تقویت به ضخامت 40 تا 50 میلی متر پیشنهاد شده است.

شکل 3-6- نواحی مختلف تخمین سیستم نگهداری براساس شاخص Q

- 1- بدون سیستم نگهداری
- 2- پیچ سنگ نقطه ای
- 3- پیچ سنگ منظم
- 4- پیچ سنگ منظم همراه با 40 تا 100 8 - شاتکریت مسلح به ضخامت بیش از 150mm همراه با پیچ سنگ
- 5- پیچ سنگ همراه با شاتکریت مسلح به ضخامت 50-90mm
- 6- پیچ سنگ همراه با شاتکریت مسلح به ضخامت 90-120mm
- 7- پیچ سنگ همراه با شاتکریت مسلح به ضخامت 120-150mm
- 8- شاتکریت مسلح به ضخامت بیش از 150mm همراه با پیچ سنگ
- 9- دیوارسازی بتنی

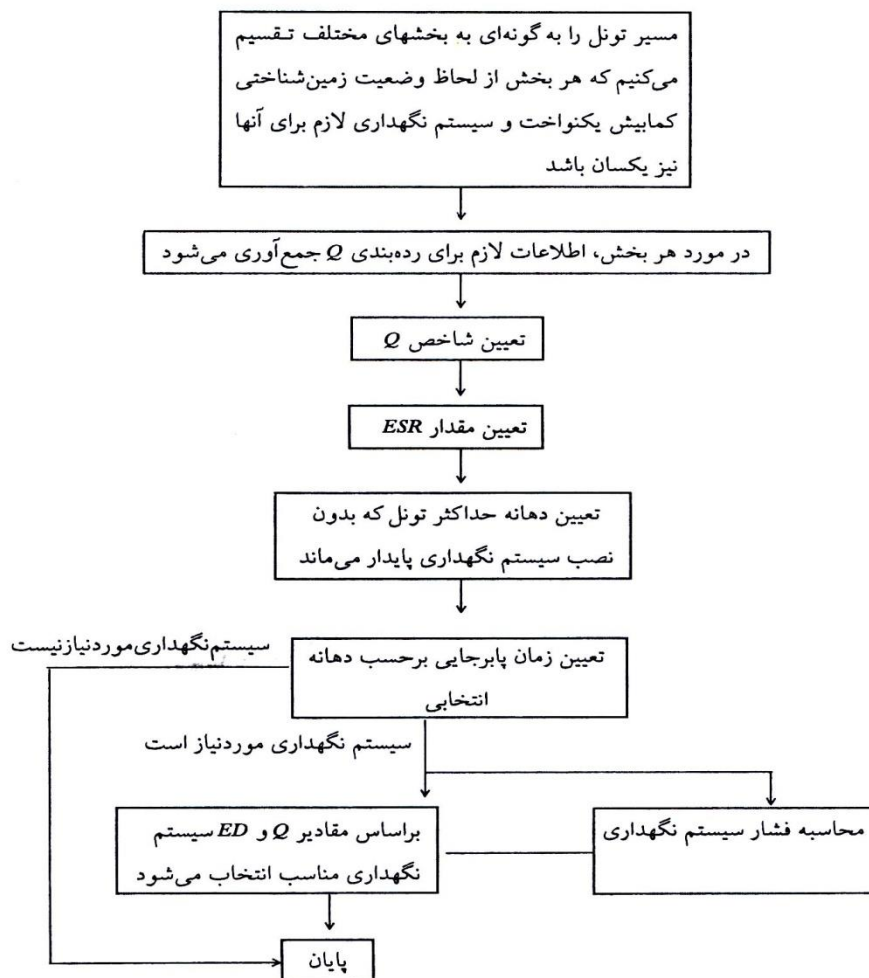

شکل 3-7- انتخاب سیستم نگهداری مناسب برای تونلها براساس شاخص Q

مراحل طراحی انتخاب سیستم نگهداری براساس رده بندی Q، در جدول 3-1 نشان داده شده است.

جدول 3-1- مراحل انتخاب سیستم نگهداری تونلها براساس شاخص Q

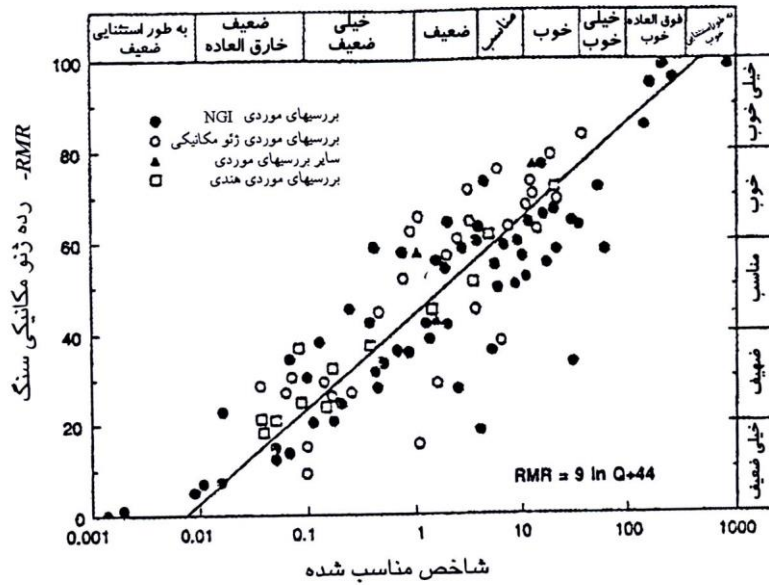
3-6- ارتباط بین رده بندی های مختلف

برای تبدیل شاخص های مختلف رده بندی به یکدیگر، تلاشهایی انجام گرفته و براساس آنها یک رابطه تجربی بین مقادیر RMR و Q ارائه شده است. از کل 117 بررسی موردی که مطالعه شده، 68 مورد در اسکاندیناوی، 28 مورد در آفریقای جنوبی و 21 مورد دیگر در ایالات متحده، کانادا، استرالیا و اروپا بوده است. رابطه بین RMR و Q در مورد تونلهای راه توسط بینیاوسکی در سال 1976 به شرح ذیل است.

$$RMR = 9 \ln Q + 44 \quad 3-3$$

در مورد تونلهای معدنی، آباد و همکارانش (1983)، 187 راهروی معادن زغال سنگ را در اسپانیا مورد تحلیل قرار دادند و به نتیجه زیر رسیدند:

$$RMR = 10.5 \ln Q + 42 \quad 4-3$$

شکل 3-8- ارتباط بین RMR و Q براساس تجربیات بیناوسکی

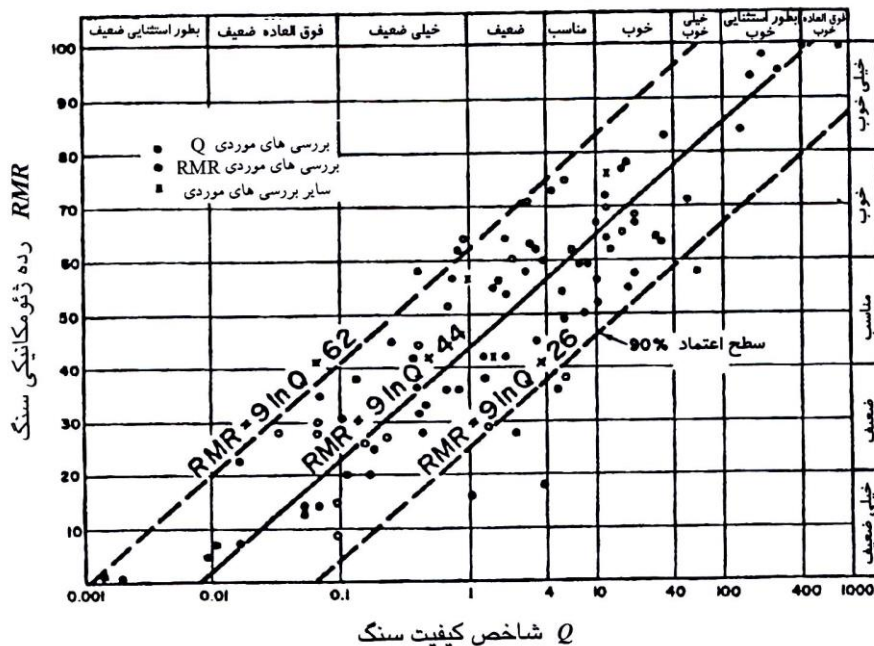
روتلج (Rutledge) در سال 1978، نتایج زیر را در مورد تبدیل سیستم های مختلف رده بندی ارائه کرد:

$$RMR = 13.5 \ln Q + 43 \quad 5-3$$

$$RMR = 0.77 \ln Q + 12.4 \quad 6-3$$

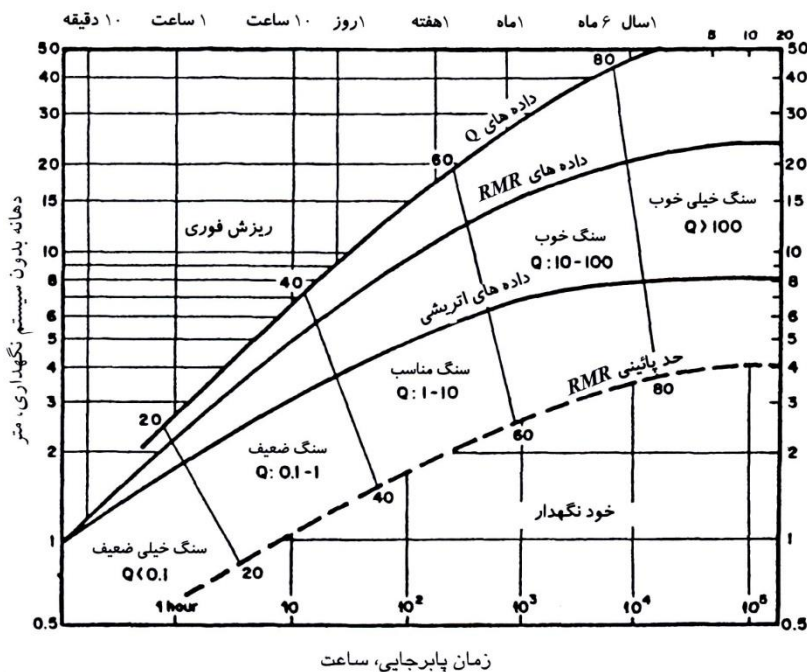
$$RMR = 13.3 \ln Q + 46.5 \quad 7-3$$

رابطه ترسیمی بین RMR و Q براساس نتایج آماری در شکل 3-9 نشان داده شده است.

شکل 3-9- رابطه RMR و Q

از نقطه نظر زمان پابرجایی نیز سیستم‌های مختلف رده بندی مقایسه شده اند که نتایج در شکل 3-10 آمده است. به طوری که از شکل پیداست، رده بندی ژئومکانیکی (RMR) نسبت به Q محافظه کارانه است.

شکل 3-10- مقایسه زمانهای پابرجایی پیش بینی شده برای دهانه های تونل فاقد سیستم نگهداری براساس سیستمهای رده بندی RMR و Q در اتریش

3-7- بررسی سه نمونه در مورد طرح سیستم نگهداری تونلها با شاتکریت

نمونه اول- تونل مورد بررسی ، یک تونل انتقال آب در یکی از شهرهای ایالات متحده امریکا است که هدف از احداث آن، انتقال آب سرریزی از یک رودخانه است. قطر تونل 6.7 متر و طول آن 2800 متر است. زمین مورد نظرسنگی بوده و مرکب از شیل و بازالت با حداکثر ارتفاع روباره 61 متری باشد. برای بررسی وضعیت مسیر تونل، 29 گمانه حفرد و بر روی نمونه های حاصل از این گمانه ها، آزمایشهای مکانیک سنگ و ژئوتکنیک انجام گرفت که نتایج در جدول 3-2 ارائه شده است.

جدول 3-2- ویژگیهای مکانیکی توده سنگ در تونل مورد بررسی

مدول الاستیسیته Gpa			مقاومت فشاری تک محوری Mpa			نوع سنگ
میانگین	حداکثر	حداقل	میانگین	حداکثر	حداقل	
14.5	34.5	1.۳۸	53.5	90.3	22.4	شیل
31.9	68.9	6.14	70.8	94.8	38.2	بازالت
-	-	-	65.1	65.8	64.5	ماسه سنگ

مطالعاتی که در مورد تنشهای برجا انجام گرفت، تنش افقی را معادل $3.1 \pm 0.9 \text{ Mpa}$ و تنش قائم برای عمق 36.6 متری را برابر 0.91 Mpa به دست داد و بنابراین نسبت تنشهای افقی به قائم آمد:

$$\frac{\sigma_h}{\sigma_v} = \frac{3.1}{0.9} = 3.4$$

پس از بررسی نتایج آزمایشات برای حفر تونل، سه روش زیر پیشنهاد شد:

الف - چالزنی و آتشیاری با پوشش بتنی درجا

ب - حفاری مکانیزه با پوشش بتنی در جای تقویت شده

ج - حفاری مکانیزه با پوشش بتنی پیش ساخته

بر اساس این اطلاعات ، بارسنگ و سیستم نگهداری پیشنهادی بر اساس سیستم های مختلف رده بندی پیش بینی شد که نتایج سیستم ترزاقی در جدول 3-3 و مقایسه روشهای مختلف در جدول 3-4 آمده است.

جدول 3-3- محاسبه بارسنگ و طراحی سیستم نگهداری تونل براساس روش ترزاقی

وضعیت سنگ	طول ناحیه متر	سیستم چهارمی و آتشباری: به قطر ۸ متر			حفاری مکانیزه به قطر ۷.۴ متر		
		بارسنگ t/m^2	سیستم نگهداری موقت	سیستم نگهداری دائمی	بارسنگ t/m^2	سیستم نگهداری موقت	سیستم نگهداری دائمی
بهترین کیفیت متوسط: توده‌ای نسبتاً درزه‌دار $RQD > 80$	۲۴۰۰	۱۱/۸	پیچ‌سنگ به طول ۳/۳ متر و فاصله ۱/۴ متر	بتن مسلح به ضخامت ۳۵۵ میلیمتر	۵/۴	پیچ‌سنگ موضعی به طول ۳ متر و فاصله ۱/۸ متر، در موارد لزوم شاتکریت به ضخامت ۵۰ میلیمتر	
بدترین کیفیت متوسط: خیلی رگه‌ای و بلوکی $RQD=20$	۲۴۰	۲۳/۷	پیچ‌سنگ به طول ۳/۳ متر و فاصله ۰/۶ متر و شاتکریت به ضخامت ۲۵ میلیمتر	بتن مسلح به ضخامت ۳۸۰ میلیمتر	۱۵	پیچ‌سنگ به طول ۳ متر و فاصله ۰/۹ تا ۱/۵ متر، در موارد لزوم شاتکریت به ضخامت ۵۰ میلیمتر	
زون گسلی: به کلی خرد شده $RQD=30$	۹۰	۵۱/۶	تیر آهن نمره ۸ به فاصله ۰/۶ تا ۱/۲ متر، شاتکریت به ضخامت ۷۵ میلیمتر	بتن مسلح به ضخامت ۵۶۰ میلیمتر	۳۷/۶	پیچ‌سنگ به طول ۳ متر و فاصله ۰/۹ متر، شاتکریت به ضخامت ۷۵ میلیمتر	

جدول 3-4- مقایسه سیستم‌های نگهداری پیشنهادی تونل به روش‌های مختلف

وضعیت سنگ	سیستم نگهداری پیشنهادی			
	روش ترزاقی	روش RSR	روش RMR	روش Q
بهترین وضعیت متوسط:	بارسنگ $11/8 t/m^2$ بتن مسلح به ضخامت ۳۵۵ میلیمتر به اضافه ۲۰۰ میلیمتر اضافی در مناطق پیش شکستگی سیستم نگهداری موقت: پیچ‌سنگ به طول ۳/۳ متر و فاصله ۱/۳ متر، شاتکریت به ضخامت ۲۵ میلیمتر	$RSR = 76$ سیستم نگهداری دائمی: N/A سیستم نگهداری موقت: فاصله ۲/۴ متر همراه با توری فلزی و شاتکریت به ضخامت ۵۰ میلیمتر	$RMR = 72$ پیچ‌سنگ موضعی در سقف به طول ۳ متر و نقطه‌ای به طول ۲/۷ متر و فاصله ۱/۵ تا ۱/۸ متر	$Q = 20$ بارسنگ: $11 t/m^2$ پیچ‌سنگ غیرکششی همراه با شاتکریت به ضخامت ۵۰ میلیمتر
بدترین وضعیت متوسط: ایستگاه‌های ۲۳ تا ۳۱	بارسنگ $23/7 t/m^2$ بتن مسلح به ضخامت ۳۸۰ میلیمتر به اضافه ۲۰۰ میلیمتر اضافی در مناطق پیش شکستگی سیستم نگهداری موقت: پیچ‌سنگ به طول ۳/۳ متر و فاصله ۱/۳ متر، شاتکریت به ضخامت ۵۰ میلیمتر	$RSR = 26$ سیستم نگهداری دائمی: N/A سیستم نگهداری موقت: فاصله ۱/۵ متر، همراه با توری فلزی و شاتکریت به ضخامت ۱۲۷ میلیمتر	$RMR = 37$ پیچ‌سنگ منظم به طول ۳/۶ متر، فاصله ۱/۵ متر، همراه با توری فلزی و شاتکریت به ضخامت ۱۲۷ میلیمتر	$Q = 2/2$ بارسنگ: $11/8 t/m^2$ پیچ‌سنگ غیرکششی همراه با شاتکریت به ضخامت ۲۵ تا ۵۰ میلیمتر، سیستم نگهداری اولیه: پیچ‌سنگ نقطه‌ای
زون گسلی ناحیه ۳	بارسنگ $51/6 t/m^2$ بتن مسلح به ضخامت ۵۶۰ میلیمتر به اضافه ۲۰۰ میلیمتر اضافی در مناطق پیش شکستگی سیستم نگهداری موقت: قاب‌های فولادی ساخته شده از تیر آهن نمره ۸ به فاصله ۰/۶ تا ۱/۲ متر شاتکریت به ضخامت ۷۵ میلیمتر	$RSR = 23$ سیستم نگهداری دائمی: N/A سیستم نگهداری موقت: قاب‌های فولادی نمره ۸ به فاصله ۰/۶ متر همراه با شاتکریت به ضخامت ۲۰۰ میلیمتر	$RMR = 16$ قاب‌های فولادی به فاصله ۰/۷۵ متر، پیچ‌سنگ به طول ۴/۵ متر همراه با توری فلزی و شاتکریت به ضخامت ۲۰۰ میلیمتر	$Q = 0/14$ بارسنگ: $29 t/m^2$ بتن مسلح به ضخامت ۴۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر همراه با پیچ‌سنگ‌های کششی به طول ۲/۷ متر و فاصله ۰/۹ متر سیستم نگهداری اولیه شاتکریت به ضخامت ۱۵۰ تا ۲۵۰ میلیمتر همراه با توری فلزی

مقایسه جدول های 3-3 و 3-4 نشانگر آن است که روش ترزاقی کلی ترین سیستم نگهداری را که در مقایسه با سیستمهای دیگر رده بندی بیش از حد معمول به نظرمی رسد، توصیه می کند. این امر را می توان ناشی از سه عامل زیر دانست:

الف- طراحی سیستم نگهداری دائمی را نمی توان برای سیستم نگهداری موقت در نظر گرفت.

ب- اصلاحات روش ترزاقی که توسط دیرو همکارانش انجام گرفته براساس تکنولوژی 1969 بنا شده که اکنون از رده خارج شده است.

ج- در روش ترزاقی، از توانایی سنگ برای نگهداری خودش استفاده درستی نمی شود. روش ترزاقی از توصیفات کیفی توده سنگ (همچون بلوکی و لایه ای) بهره می برد و از تمامی اطلاعات کمی حاصل از اکتشافات کارگاهی استفاده نمی کند.

برای ارزیابی سیستم نگهداری طراحی شده و استفاده از آن در طراحی و رفتار سنجی، سیستم ابزاربندی تونل طراحی شد. بدین منظور، ده بخش آزمایشی در قسمتهایی از تونل که وضعیت های زمین شناختی متفاوتی داشتند، مورد انتخاب قرار گرفت. در این بخشهای آزمایشی، تجهیزاتی همچون کشیدگی سنج های سطحی، همگرایی سنج و تنجش سنجهای سطحی، نصب شد. علاوه بر این اندازه گیریها، تنش درجا هم مورد ارزیابی قرار گرفت. قطعات بتنی پیش ساخته که برای بدترین شرایط زمین (15 درصد از طول تونل) طراحی شده بود، در سراسر تونل مورد استفاده قرار گرفت که در نتیجه، سیستم نگهداری برای بخشهای اصلی تونل، قوی تر از سیستم مورد نیاز بود. هدف از اجرای برنامه ابزاربندی در تونل، اعتبار بخشیدن به فرضیات طراحی و مرتب کردن محاسبات برای طراحی های بعدی بود.

حدود 72 متر از اول تونل با روش آتشیاری حفر و به کمک آن محفظه U شکل مونتاژ دستگاه حفاری با مقطع تقریبی 7.9*7.9 متر آماده شد. نگهداری سقف تونل در بخشی که به روش آتشیاری حفر شد، به وسیله پیچ سنگهای تمام تزریقی 3متری به فواصل تقریبی 1.2 تا 1.5 متر همراه با شاتکریت، تامین شد.

بعد از خاتمه عملیات چالزنی و آتشیاری، ماشین حفر مکانیزه تمام مقطع (TBM) در محفظه حفاری شده مونتاژ شد و پیشروی تونل به کمک ماشین TBM ادامه یافت. TBM مورد استفاده در تونل، ساخت شرکت رابینز و قطر تاج حفار آن 7.4 متر بود. نگهداری موقت و پوشش نهایی به وسیله حلقه های بتنی پیش ساخته 4 قسمتی انجام گرفت. ضخامت این قطعات بتنی 22.9 سانتیمتر و پهنای آنها 1.8 متر بود. در اثر نصب یک حلقه کامل، قطر داخلی تمام شده تونل 6.7 متر می شد. اکنون به شرح جزئیات طراحی سیستم نگهداری بخشی از تونل می پردازیم:

3-7-1- رده بندی توده سنگ

باتوجه به مشخصات فیزیکی و مکانیکی، توده سنگ در سیستم های مختلف تقسیم بندی شد که نتیجه در جدول 3-15 آمده است.

جدول 3-5- رده بندی توده سنگ مسیر تونل

نتیجه	مقدار عددی	سیستم رده بندی
نسبتاً " بلوکی و لایه ای	-	ترزاقی
-	61	RSR
توده سنگ نسبتاً " خوب	51	RMR
توده سنگ نسبتاً " خوب	9	Q

3-7-2- محاسبه بار سنگ

این مورد در سیستم های مختلف محاسبه شد که نتیجه در جدول 3-6 نشان داده شده است. قطر حفاری در سیستم آتشیاری 7.4+0.6 متر و در سیستم حفاری مکانیزه 7.4 متر بود. جرم مخصوص شیل نیز، 2660 kg/m³ در نظر گرفته شده است.

جدول 3-6- محاسبه بار سنگ در سیستمهای مختلف

روش	آتشیاری	TBM
ترزاقی	$h_p = 0.35C = 0.7B = 0.7 \times 1.0 = 0.7 \text{ m}$ $P = \gamma h_p = 0.146 \text{ MPa} = 0.94 \text{ t/ft}^2$	$h_p = 0.45B = 3/3 \text{ m}$ $P = 0.9 \text{ MPa} = 1.52 \text{ t/ft}^2$
RSR = 61	$P = 0.67 \text{ MPa} = 0.4 \text{ kip/ft}^2$	$RSR = 69/5$ $P = 0.32 \text{ MPa} = 0.2 \text{ kip/ft}^2$
RMR = 51	$h_p = \frac{100-51}{100} B = 3/92 \text{ m}$ $P = \gamma h_p = 0.102 \text{ MPa}$	$RMR = 74$ $P = 0.49 \text{ MPa}$
Q = 9	$P = \frac{2}{J_r} Q^{-\frac{1}{3}} = \frac{2}{11/5} (9)^{-\frac{1}{3}} = 0.628 \text{ MPa}$ یا $P = \frac{2J_r^{-\frac{1}{3}}}{3J_r} Q^{-\frac{1}{3}} = \frac{2\sqrt{6}}{31/5} (9)^{-\frac{1}{3}}$ $= 0.52 \text{ kg/cm}^2 = 0.513 \text{ MPa}$	$Q = 54$ $P = 0.321 \text{ MPa}$

3-7-3- تعیین زمان پابرجایی و حداکثر دهانه خود نگهدار تونل

حاصل بررسی های این مورد، در جدول 3-7 درج شده است.

جدول 3-7- حداکثر دهانه خود پایدار تونل در سیستمهای مختلف

دهانه	روش RMR=51	روش Q=9(ERS=1.6)
دهانه خود نگهدار (باتوجه به شکل 3و5)	2.4m	8m
حداکثر دهانه (باتوجه به شکل 3و5 که	10.5m	8m
زمان پابرجایی	100 ساعت	

3-7-4- سیستم نگهداری پیشنهادی

سیستم نگهداری پیشنهادی برای تونل براساس سیستمهای مختلف در جدول 3-8 آمده است.

جدول 3-8- سیستم نگهداری پیشنهادی برای تونل براساس سیستم های مختلف

سیستم نگهداری	روش
چالزنی و آتشباری- قابهای فولادی سبک تا متوسط به فاصله 1.5متر- آستری بتنی	ترزاقی
چالزنی و آتشباری- قابهای 6H25 به فاصله 2متر به اضافه پوشش نهایی	RSR
چالزنی و آتشباری- سیستم منظم پیچ سنگ به طول 3.5متر و فاصله 1.5متر، به اضافه 50 تا 100 میلی متر شاتکریت در سقف و 30 میلی متر در دیوارها	RMR
چالزنی و آتشباری- پیچ سنگ به طول 3متر و فاصله 1.5متر و شاتکریت به ضخامت 50 میلیمتر	Q

نمونه دوم- تونلی به قطر 6متر در توده سنگ کوارتزیتی نسبتاً هوازده حفر می شود. پارامترهای طبقه بندی به شرح زیر تعیین شده است.

مشخصه	مقدار	امتیاز در سیستم RMR
1- مقاومت ماده سنگ	125Mpa	12
1- RQD	90% - 80%	17
2- فاصله ناپیوستگی	0.3-1 m	12
3- وضعیت ناپیوستگی ها: درزه ها پیوسته-سطوح کمی زبرجدایش یک میلیمتر، دیواره سنگ به شدت هوازده بدون آکنده		20
4- آب زیرزمینی	جریان متوسط (سنگ مرطوب)	7
RMR پایه ای توده سنگ		68
5- تعیین جهات درزه	خوب	-5
RMR نهایی توده سنگ		63

با توجه به طبقه بندی توده سنگ در سیستم RQD که بین 75 تا 90 خوب محسوب می شود. بنابراین توده سنگ در رده سنگ خوب قرار داد .

پس از مشخص شدن شاخص RMR سنگ، با مراجعه به شکلهای 3-3 و 3-4 می توان سیستم نگهداری مناسب را برگزید.

الف- مطابق شکل 3-3 زمان پاجرایی برای $RMR=63$ و دهانه 6متری ، در حدود 6ماه به دست می آید. موقع استفاده از نمودار شکل 3-3 باید به نکات زیر توجه کرد:

- در اثر تقاطع خط نظیر RMR معین با دهانه تونل مورد نظر، مدت زمان پاجرایی به دست می آید.

- در اثر تقاطع خط نظیر RMR معین با مرز بالایی خط در یک توده سنگ معلوم، حداکثر دهانه ممکن حاصل می شود. حفر هر دهانه بزرگتر از آن، ریزش آنی سقف را در پی دارد.

- در اثر تقاطع خط نظیر RMR معین با مرز پایینی، حداکثر دهانه ای که بدون نصب سیستم نگهداری به صورت دائمی پابرجا است، به دست می آید.

ب - براساس جدول 3-9، سیستم نگهداری در تاج تونل، پیچ سنگهایی به طول 3 متر و فاصله داری 2.5 متر با شاتکریت به ضخامت 50 میلیمتر همراه با توری سیمی توصیه می شود (پیچ سنگها از نوع تمام تزریقی و قطر 20 میلیمتر).

جدول 3-9- دستورالعمل انتخاب سیستم نگهداری برای تونلهایی با دهانه فعال 10 متر براساس شاخص RMR

شاخص RMR	نوع سنگ	سیستم حفاری	پیچ سنگ به قطر 20 میلیمتر و محکم شده به وسیله دوغاب سیمان	بتن پاش (شاتکریت)	قاب های فولادی
100 تا 81	I خیلی خوب	ماشین های تمام مقطع با 3 متر پیشروی در هر نوبت	در حالت کلی نیازی به نصب سیستم نگهداری نیست و در بعضی موارد پیچ سنگ های منفرد		
81 تا 61	II خوب	ماشین های تمام مقطع با پیشروی 1 تا 1.5 متر در هر نوبت به فاصله 20 متری از جبهه کار سیستم نگهداری دائم نصب شود	به طور موضعی در قسمت تاج تونل پیچ سنگ هایی به طول 3 متر و به فاصله 2.5 متر و گاه نیز همراه با توری فلزی نصب شود	در موارد لزوم ضخامت 50 میلیمتر در قسمت تاج	لازم نیست
61 تا 41	III نسبتاً خوب	تونل به صورت پله ای حفر شود و پله قسمت فوقانی 1.5 تا 3 متر جلوتر باشد. پس از هر نوبت آتشیاری سیستم نگهداری موقت نصب شود. به فاصله 10 متری از جبهه کار سیستم نگهداری نصب شود	شبکه پیچ سنگ های منظم به طول 4 متر . فاصله 1.5 تا 2 متر در قسمت تاج و دیواره . در قسمت تاج شبکه فلزی نیز نصب شود.	ضخامت 50 تا 100 میلیمتر در قسمت تاج و ضخامت 30 میلیمتر در دیواره ها	لازم نیست
40 تا 21	IV ضعیف	تونل به صورت پله ای حفر شود و پله قسمت فوقانی 1 تا 1.5 متر جلوتر باشد. فاصله سیستم نگهداری دائم تا جبهه کار حداکثر 10 متر	شبکه پیچ سنگ های منظم به طول 4 تا 5 متر و به فاصله 1 تا 1.5 متر در تاج و دیواره همراه با توری فلزی	ضخامت 100 تا 150 میلیمتر در تاج و 100 میلیمتر در دیواره ها	قاب های سبک تا متوسط فولادی به فاصله 1.5 متر در موارد لزوم
کمتر از 20	V خیلی ضعیف	به صورت گالری های چندگانه حفر شود که فاصله جبهه کار آنها 0.5 تا 1.5	شبکه منظم پیچ سنگ ها به طول 5 تا 6 متر و به فاصله 1 تا 1.5	ضخامت 150 تا 200 میلیمتر در تاج و 150 میلیمتر در	قاب های متوسط تا سنگین به فاصله 75 سانتیمتر همراه با پایه

های فلزی	دیواره ها و به ضخامت 50 میلیمتر در جبهه کار	متر در تاج و دیواره یا توری فلزی	متر باشد.همراه با حفاری،سیستم نگهداری نیز نصب شود. بلافاصله پس از آتشباری عملیات بتن پاشی انجام گیرد.		
----------	---	-------------------------------------	---	--	--

نمونه سوم - تونل آبی به قطر 9متر در توده سنگ فیلیتی با مشخصات زیر حفر می شود،سیستم نگهداری مناسب را طراحی کنید.

دسته درزه 1: صاف و صفحه ای $J_r = 1$

کلریتی شده $J_a = 4$

15 درزه در هر متر

دسته درزه 2: صاف و موج دار $J_r = 2$

دیواره اندکی هوازده $J_a = 2$

5 درزه در هر متر

بنابراین:

$$J_v = 5 + 15 = 20$$

$$RQD = 115 - 3.3J_v = 115 - 3.3 * 20 = 50\%$$

$$J_n = 4$$

$$J_w = 1$$

$$\sigma_c = 40 \text{ Mpa}$$

$$\sigma_1 = 3 \text{ Mpa}$$

$$\sigma_3 = 1 \text{ Mpa}$$

حداقل جریان آب

مقاومت فشاری تک محوری فیلیت

تنش اصلی ماکزیمم

تنش اصلی مینیمم

بنابراین:

$$\frac{\sigma_1}{\sigma_3} = 3$$

$$\frac{\sigma_c}{\sigma_1} = 13.3$$

تنش متوسط

در نتیجه مقدار $SRF = 1$ (ضریب کاهش تنش) بدست می آید.

$$Q = \frac{ROD}{J_n} * \frac{j_r}{J_a} * \frac{j_w}{SRF} = \frac{50}{4} * \frac{1}{4} * \frac{1}{1} = 3.1$$

پس سنگ ضعیف است.

تخمین نگهداری :

$$B=9m \quad \text{و} \quad ESR=1.6$$

$$ED = \frac{B}{ESR} \quad ED=1.6$$

به ازای $Q=3.1$ و $ED=5.6$ ، رده نگهداری 21 در جدول 3-10 پیچ سنگهایی به طول 13 متر و فاصله داری 2.1-6.5 متر با شاتکریت به ضخامت 20 تا 30 میلیمتر توصیه می شود (پیچ سنگها از نوع تزریقی و قطر 20 میلیمتر).

جدول 3-10 - سیستم نگهداری پیشنهادی برای سنگهای با کیفیت متوسط و سست $1 < Q < 10$

سیستم نگهداری	Span/ESR (m)	p^b (kg/cm ²)	پارامترهای شرطی $f_r, U_{rn}, RQDU_{rn}$	Q	رده سیستم نگهداری
sb (utg)	9.3/5	1/0	> 20	10.4	17
B (utg) 1-1/5m			$10 \geq \leq 20$		
B (utg) 1-1/5m + S 2-2m			≥ 6	< 10	
S 2-2m			< 6	< 10	
B (tg) 1-1/5m + cls	15.7	1/0	≥ 10	> 5	18
B (tg) 1-1/5m + cls			< 10	> 5	
B (tg) 1-1/5m + S 2-2cm			≥ 10	≤ 5	
B (tg) 1-1/5m + S 2-2cm			< 10	≤ 5	
B (tg) 1-2m + S (mr) 10-15cm	29.12	1/0	≥ 20	10.4	19
B (tg) 1-1/5m + S (mr) 5-10cm			< 20		
B (tg) 1-2m + S (mr) 20-25cm	52.24	1/0	≥ 25	10.4	20
B (tg) 1-2m + S (mr) 10-20cm			< 25		
B (tg) 1m + S 2-2cm	6/5.2/1	1/5	$\leq 0.75 \geq 12/5$	4.1	21
S 2/5-5cm			$< 0.75 < 12/5$		
B (utg) 1m			> 0.75		
B (utg) 1m + clm	11/5.4/5	1/5	$> 1/0.10 < < 20$	4.1	22
S 2/5-7/5m			$> 1/0 \leq 10$		
B (utg) 1m + S (mr) 2/5-5m			$\leq 1/0 < 20$		
B (utg) 1m			≥ 20		
B (tg) 1-1/5m + S (mr) 10-15cm	24.8	1/5	≥ 15	4.1	23
B (tg) 1-1/5m + S (mr) 5-10cm			< 15		
B (tg) 1-1/5m + S (mr) 15-20cm	46.18	1/5	≥ 20	4.1	24
B (tg) 1-1/5m + S (mr) 10-15cm			< 20		

8-3- استفاده از شاتکریت به عنوان وسیله نگهداری سازه های زیرزمینی

بطوری که قبلا نیز گفتیم، در حفاریات زیرزمینی، شاتکریت اساساً به عنوان وسیله نگهداری مورد استفاده قرار می گیرد و به ویژه در تونلهای سنگی به طور گسترده ای اجرا می شود.

در طراحی سیستم های نگهداری، سه نوع فشار وارده بر سیستم در نظر گرفته می شود که عبارت است از فشار سست شدگی (loosening)، فشار آماسی یا تورمی (swelling) و فشار خالص زمین (genuine ground pressure) است.

فشار سست شدگی یا موضعی، ناشی از وزن مواد در محل تاج قوس تونل یا فضای زیر زمینی است که بر اثر سست شدگی بر روی پوشش اثر می کنند. این نوع فشار، به ویژه در سنگ های ترک دار، به طور گسترده ای وجود دارد و در طول مدت ایستایی سازه این فشار افزایش می یابد. طول این زمان با عرض دهانه تونل رابطه عکس دارد.

نا پایداری ناشی از سست شدگی سنگ درزه دار با سه نوع مکانیزم شکست زیر اتفاق می افتد:

الف - لغزش قطعات سنگ حاصل از برش سنگ از میان قسمت های سالم یا لیز خوردن در امتداد صفحات نا پیوستگی.

ب - جدایی قطعات سنگ در اثر کشش یا دوران

ج - ترکیبی از دو حالت لغزش و جدایش

حرکت بخش سست شونده معمولا در طول درزه ها یا نا پیوستگی های دیگر سنگ روی می دهد. نیروی اولیه لازم برای جلوگیری از سقوط ناچیز است اما در اکثر موارد پس از آغاز جابجایی، در صدد رفع آن بر می آیند.

عوامل مؤثر در این نوع ناپایداری (سست شدگی) به شرح زیر است:

*- خواص توده سنگ

*- مشخصات ناپیوستگی های سنگ مثل مواد آکنده درزه ها

*- وضعیت آب های زیرزمینی

*- نحوه ترکیب ناپیوستگی ها و مناطق ضعیف از نظر زمین ساختاری

*- میزان تنش های افقی و قائم در توده سنگ بکر

*- شکل حفره زیرزمینی

*- نسبت فاصله درزه ها به دهانه حفره

*- تغییرات هر یک از عوامل یاد شده نسبت به زمان

*- روش حفاری

تغییرات هر یک از این عوامل ممکن است موجب ناپایداری سازه شود. فشارهای تورمی در نتیجه افزایش میزان رطوبت در زمین هایی است که دارای مواد منبسط شونده مانند کانی های رسی فعال هستند. این پدیده ممکن است بدون ایجاد ناحیه پلاستیک در اطراف حفره روی دهد. از آن جا که توان سنگ برای جذب آب به تنش های موجود وابسته است، لذا اندازه فشار تورمی به تنش های زمین ارتباط دارد. فشار تورمی به عواملی همچون مشخصات زمین شناسی (میزان نوع کانیها)، زمان اجرای پوشش و سختی پوشش بستگی دارد. تورم نیز ممکن است سبب ایجاد سست شدگی در محدوده فضای زیرزمینی شود.

اگر سنگهای اطراف تونل از نوع نرم و سالم باشند، طبقات به داخل حفره فشرده می شوند و پس از تغییر شکل، احتمالاً به وضعیتی تعادل می رسند. اگر سنگ به شدت تحت تنش باشد، ممکن است این وضع تعادلی حاصل نشود. از سوی دیگر، در سنگهای ترد در صورت بزرگتر بودن تنشهای مماسی، غالباً سنگ به صورت قطعات مسطح از سطح حفره کنده می شوند.

در صورتی که قبل از خاتمه تغییر مکانهای شعاعی در تونل، پوشش اجرا شود، فشاری از طرف سنگهای فراگیر بر شاتکریت وارد خواهد شد که مقدار این فشار، به زمان اجرای پوشش، انعطاف پذیری تکیه گاه و گستردگی ناحیه پلاستیک اطراف تونل بستگی دارد. بنابراین فشار زمین ممکن است باعث پوسته پوسته شدن دیواره شود. اگر از شاتکریت بطور صحیح استفاده شود، علاوه بر اینکه بر تنش های زمین فائق می آید، می تواند به عنوان پوشش حفاظ از نفوذ آب یا هوا و تخریب سنگ نیز جلوگیری کند.

3-9- عملکرد تکیه گاهی شاتکریت در سازه های زیرزمینی

عمده ترین عاملی که باعث استفاده فراوان شاتکریت در نگهداری سازه های سنگی زیرزمینی شده، قابلیت چسبندگی آن به هر نوع سنگ و گیرش وسخت شدگی سریع آن است. محققین زیادی این موضوع را بررسی کرده اند که نتایج تحقیقات آنها را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:

الف- اگر شاتکریت با فشار بر روی درز و ترکها و ناهمواریهای سطوح سنگی پاشیده شود، مانند یک ملات سبب یکپارچگی سطح مورد اجرا می شود.

ب- شکافهای سنگ محل تاثیر تنشهای متمرکز و جزو نقاط ضعیف آن محسوب می شوند. پر کردن این ترکها با بتن زودگیر سبب می شود که قسمتهای زاویه دار سنگ به صورت گرد در آید و در نتیجه، تنش های متمرکز کاهش یابد و از حرکات مخرب جلوگیری به عمل آید.

ج- از آنجا که شاتکریت با اکثر سنگها به خوبی می چسبد، لذا لایه نازکی از آن به شکل سطحی مقاوم در جهت تقویت سطوح ضعیف عمل می کند. با این روش، ترکیبی از سنگ و سطح تقویت شده به وجود می آید که بار وارده را به کمک مقاومتهای چسبندگی و برشی، به سنگهای پایدار مجاور منتقل می سازد. مقاومت برشی مناسب شاتکریت سبب می شود که بخوبی از سقوط قطعات سست سنگ جلوگیری به عمل آید.

د- در صورت سست بودن اتصال سنگ و پوشش، لایه نازک و یکپارچه ای از شاتکریت به صورت یک غشاء در خمش و کشش کار می کند.

ه- در اتصال بلوکهای سنگی به وسیله مهاری ها، دیده شده است که با کاهش فاصله بلوکها، در مورد یک نوع مهاری با شکل و اندازه مشخص، تنشهای وارده بر آن کاهش می یابد. سنگ و شاتکریت را می توان به صورت یک تکیه گاه توأم که به طور پیوسته محیط تونل را احاطه کرده اند در نظر گرفت (با فاصله صفر بین بلوکها). به علت پایین بودن نسبی تنش گسترده در لایه شاتکریت، این لایه قادر به تحمل بار نسبتاً زیاد از ناحیه سنگ است. بعلاوه، با گسترش سطح تماس آن با سنگ در جهت طول تونل، ظرفیت تحمل بار این پوشش به مراتب بیشتر می شود.

و- شاتکریت از نشت آب از خلل و فرج سنگ جلوگیری می کند و در نتیجه از خروج ذرات آکننده ترکها ممانعت به عمل می آورد. در تونلسازی با روش سنتی حفاری و آتشیاری، معمولاً آب موجود در سنگها به وسیله گاز ناشی از انفجار پس زده می شود. اگر قبل از آنکه آب مزبور مجدداً به سطح سنگ برگردد، شاتکریت اجرا شود، اثر عایق بندی آن بیشتر خواهد بود. همچنین پوشش سریع سنگ عریان، سبب حفاظت آن در مقابل هوازدگی می شود.

ز- در ساعات اولیه، شاتکریت کمی به حالت تسلیم در می آید اما پس از چندی که فشارهای سست شدگی افزایش می یابد، سخت می شود. در شرایط تعادل، قوس فشار در بالای تونل ثابت شده و گسترش آن متوقف می شود. به این ترتیب، سنگ به صورت تکیه گاهی مستقل باید قسمتی از بارهای وارده از ناحیه بالای تونل را تحمل کند. یک لایه نازک شاتکریت که بلافاصله پس از حفاری پاشیده می شود، به شکل پوسته ای مناسب، سنگ ضعیف را به وضعیت پایداری می رساند.

ح- شاتکریت به صورت پیوسته و لایه ای ضخیم (حداقل 15 سانتیمتر) از نظر سازه ای به صورت یک حلقه بسته (تونلهای دایره ای) یا قوسی گیردار عمل می کند.

به طور خلاصه میتوان گفت که شاتکریت بر خلاف سیستمهای نگهداری فلزی، بار وارده را به کف تونل منتقل نمی کند بلکه به توده سنگ کمک می کند تا بارهای وارده را تحمل کند.

3-10- کاربرد شاتکریت به عنوان سیستم نگهداری سازه های زیرزمینی

در صنعت تونلسازی، از شاتکریت معمولاً به عنوان سیستم نگهداری موقت استفاده می شود اما می توان آن را به عنوان سیستم نگهداری دائم نیز به کار برد. در حالت موقت، برای پوشش سنگ تازه حفاری شده در خلال زمان پایداری بکار می رود. اگر طول این زمان کوتاه باشد و حفاری به صورت سنتی به روش چالزنی و آتشیاری انجام گیرد، وجود مواد آتشیاری شده مانع انجام این کار خواهد شد، ولی عملیات اجرایی را می توان از روی مواد باقیمانده از آتشیاری یا سکوی متحرک، انجام داد. در سالهای اخیر به علت وجود تجهیزات بتن پاشی از راه دور، شاتکریت، موارد کاربرد بیشتری پیدا کرده است. این نوع وسایل برای کارگر بتن پاش ایمنی بیشتری دربر دارد. همانگونه که گفتیم، اجرای شاتکریت را نمی توان بلافاصله پس از آتشیاری آغاز کرد زیرا ابتدا باید سطح کار را آماده ساخت. این مرحله که معمولاً شامل لقی گیری و پاکسازی سطح است، یکی از مواردی است که در چسبندگی سنگ و شاتکریت تأثیر بسیار دارد.

امکان کاربرد شاتکریت در سطوح ناصاف و انواع مقاطع حفاری شده، برتری آن را نسبت به سایر سیستمهای نگهداری مثل قابهای فولادی و قطعات بتنی پیش ساخته، نشان می دهد. شاتکریت را می توان همراه با پیچ سنگ، شبکه سیمی و یا هردو، مورد استفاده قرار داد. در شرایط خاصی که زمین سست باشد، می توان از شاتکریت و تکیه گاه های فلزی توأم استفاده کرد. در واقع استفاده از شاتکریت تنها، به عنوان وسیله نگهداری اصلی، در بسیاری از موارد توصیه نمی شود.

حداقل ضخامت یک لایه شاتکریت به عنوان پوشش تکیه گاهی 5 سانتیمتر است. در استفاده از شاتکریت به صورت لایه های متعدد، می توان توری فلزی را ما بین دو لایه یا داخل لایه ها قرار داد. استفاده از توری فلزی در سیستم نگهداری، باعث افزایش انعطاف پذیری شاتکریت می شود و از جدایی شاتکریت و سنگ و در نتیجه ریزش آن جلوگیری می کند. گاه از شاتکریت برای تقویت موضعی سیستم نگهداری استفاده می شود. به عنوان مثالی در این مورد، می توان استفاده از آن در زمینهای سست شونده و تحت تنش بیش از حد، در گذر از گسل ها، دیواره و قوس ها در زمینهایی با کیفیت متوسط را ذکر کرد. در معادن می توان از شاتکریت برای پایدارسازی و تقویت پایه های معدنی با نسبت ارتفاع به عرض بیش از دو، استفاده کرد.

برای ترمیم خرابی در پشت جبهه ای که سقف آن ریزش کرده یا در شرف ریزش است نیز می توان از شاتکریت استفاده کرد. قبل از ریزش شاتکریت، سنگ را استحکام می بخشد و آن را بصورت بلوکی یکپارچه در می آورد. اگر ریزش روی داده باشد، برای جلوگیری از گسترش می توان اجرای شاتکریت را از محلی ایمن شروع کرد. استفاده از شاتکریت به عنوان سیستم نگهداری دائمی، مستلزم مسلح کردن آن به وسیله وسایلی نظیر پیچ سنگ، میلگرد، توری فلزی یا الیاف فولادی است.

3-11- طراحی تجربی شاتکریت در سازه های زیرزمینی

طراحی سیستم نگهداری حفاری های زیرزمینی به وسیله شاتکریت کار بسیار دقیقی است، با این وجود، مهندسين مجرب به خوبی از عهده این کار برمی آیند. در بسیاری از موارد از شاتکریت به عنوان آخرین راه حل به منظور نگهداری سنگهای لق شده در اطراف یک تونل استفاده شده و درعین نا باوری، این کار بسیار مؤثر بوده و از ریزش سنگ جلوگیری کرده است.

اندر کنش پیچیده بین توده سنگ سست اطراف حفاری های زیرزمینی و یک لایه شاتکریت با یک ضخامت متغیر و با خواصی که با سخت شدن آن تغییر می کند، گاه با تحلیل های تئوری آن متفاوت است. در سالهای اخیر با تحولاتی که در زمینه تحلیل های عددی و کاربرد کامپیوتر بوجود آمده می توان به تحلیل های واقعی دست یافت و رفتار واقعی اندر کنش سیستم نگهداری - شاتکریت را تحلیل کرد. تحلیل روشنتر و واقع بینانه تر از رفتار شاتکریت، نیاز به سالها تجربه در زمینه استفاده و تحلیل نتایج حاصله از این برنامه ها دارد. از آنجا که شاتکریت به ندرت به تنهایی به عنوان سیستم نگهداری بکار می رود و معمولاً همراه با پیچ سنگ، کابل های مهاری، قابهای فلزی و دیگر وسایل نگهداری مورد استفاده قرار می گیرد، تحلیل نگهداری با شاتکریت پیچیده تر می شود.

جدول 1-5 آخرین تجربیات محققین در این زمینه را نشان می دهد که طی آن، قوانین تجربی را با تجربیات علمی خود تلفیق کرده اند. این جدول تنها باید به عنوان یک راهنمای کلی در مورد انتخاب نوع و ضخامت شاتکریت در شرایط مختلف مد نظر قرار گیرد. شاتکریت نمی تواند از تغییر شکل سنگ به ویژه در شرایطی که تنش بالا باشد جلوگیری کند، اما در کنترل تغییر شکل، به ویژه زمانی که همراه با پیچ سنگ، داول یا کابل مهاری و یا وسایلی از جمله الیاف فولادی بکار رود، نقش مهمی ایفا می کند. در مواردی که پیچ سنگ یا کابل مهاری بعد از شاتکریت اولیه

نصب شود، شاتکریت بسیار مؤثر خواهد بود. این امر سبب می شود که بارهای صفحات فشار بر روی سطح بزرگ واقع در زیر توده سنگ، توزیع شود.

3-12- طراحی تحلیل شاتکریت در سازه های زیرزمینی

در روش تحلیلی، شاتکریت همانند یک عضو سازه ای در نظر گرفته می شود و به منظور ساده کردن مسئله، فرضیاتی را در نظر قرار می دهند. این فرضیات عبارتند از:

الف - تونل دارای مقطع دایره کامل است (حفاری به وسیله ماشین یا با استفاده از آتشباری خیلی دقیق).
 ب- ضخامت شاتکریت یکنواخت و با محیط تونل بطور کامل در تماس است (استوانه جدار نازک و بسته).
 ج - مقاومت پوشش شاتکریت تنها باید در حدی باشد که بتواند از افزایش فشار سست شدگی یا گسترش منطقه پلاستیک جلوگیری کند.

د- نیروهای وارده بر پوشش شاتکریت در کلیه جهات یکنواخت و برابر هستند. این نیروها، تنها بارهایی هستند که پوشش باید در مقابل آنها مقاومت کند.

برای طراحی تحلیلی شاتکریت، چندین روش تحلیل سازه ای با توجه به فرضیات یاد شده توسط افراد مختلف ارائه شده است که در زیر به شرح دو روش می پردازیم:

1- روش دیروهمکاران

دیر (Deere) ضخامت شاتکریت را بر مبنای نیروی محوری لازم برای مقابله با فشار سنگ، به صورت استوانه جدار نازک محاسبه کرد. در این روش ضخامت لازم از فرمول زیر بدست می آید:

$$t = \frac{P_i r}{\sigma_{all}}$$

که در آن :

t = ضخامت شاتکریت (cm)

P_i = فشار یکنواخت مؤثر بر تونل (kg/cm^2)

r = شعاع تونل (cm)

σ_{all} = تنش مجاز شاتکریت (kg/cm^2)

تنش مجاز شاتکریت، به عنوان درصدی از مقاومت فشاری تک محوری آن با توجه به ضریب اطمینان، در نظر گرفته می شود.

2- روش هور

هور (Heuer) در سال 1974 روش دیگری را برای محاسبه ضخامت شاتکریت بر مبنای طراحی سازه های بتنی با استفاده از مقاومت نهایی پیشنهاد کرد. این روش برای مواردی که ضخامت پوشش شاتکریت بیش از 15 سانتیمتر باشد، قابل کاربرد است.

نیروی محوری شاتکریت از رابطه زیر حاصل می شود :

$$T = P_i r$$

که در آن:

p_i = میانگین فشار شعاعی که به وسیله تکیه گاه تحمل می شود (kg/cm^2)

r = شعاع انحنای تونل (cm)

حداکثر نیروی محوری T_U که به وسیله لایه شاتکریت تحمل می شود از رابطه زیر به دست می آید:

$$T_U = (LF) \cdot T$$

که در آن LF عبارت از ضریب باری است که در محاسبات معمولی بتن مسلح اعمال می شود. مقدار این ضریب بین 1/4 برای بار مرده تا 1/9 برای نیروهای زلزله متغیر است.

از طرف دیگر، حداکثر ظرفیت شاتکریت در واحد طول تونل برابر است با:

$$T_U = (0.85 \phi' \sigma_c) t_e$$

که در آن :

$\phi' =$ ضریب کاهش باربری که اندازه آن برای اعضای خمش 0/9، برای ستونهای دور پیچی شده 0/75 و برای بتن غیر مسلح 0/65 است.

σ_c = مقاومت فشاری تک محوری شاتکریت (kg/cm^2)

t_e = ضخامت مؤثر لایه شاتکریت (cm)

با ترکیب معادلات یاد شده، نتیجه زیر به دست می آید:

$$t_e = \frac{LF}{0.85 \phi'} \frac{p_i r}{\sigma_c} \quad (2-5)$$

در این روش، مقدار $\left(\frac{LF}{0.85 \phi'} \right)$ ضریب اطمینان واقعی برای مقاومت شاتکریت است. هور پیشنهاد کرده است که در

طراحی تکیه گاه موقت، این مقدار برابر 2 و برای تکیه گاه دائمی 2/5 تا 3 در نظر گرفته شود.

به هر حال، ضخامتی که از رابطه زیر به دست می آید، از ضخامت اسمی شاتکریت که به سبب تغییرات جزئی و بی نظمی های سطح حفاری شده ایجاد می شود، کمتر است. بنابراین برای در نظر گرفتن این مسئله، ضخامت اسمی را از رابطه زیر محاسبه می کنند:

$$t_n = t_e + (5 \sim 10 \text{ cm})$$

و یا :

$$t_n = (5 \sim 10 \text{ cm}) + sf \left(\frac{p_i r}{\sigma_{all}} \right)$$

اگر چه در این روش ضرایب تجربی ϕ' و LF وارد می شوند اما می توان آن را روشی تحلیلی در نظر گرفت. با بررسی روش طرح سازه ای شاتکریت ، می بینیم که مهمترین مجهول طراحی، تخمین فشار داخلی زمین است و دقت طراحی شاتکریت به دقت برآورد آن بستگی دارد. بطور خلاصه ، با استفاده از مقدار محاسبه شده برای p_i و فرض اینکه پوشش بصورت حلقه ای فشاری عمل می کند و در وضعیتهای فشاری - برشی گسیخته می شود ، ضخامت لازم شاتکریت به دست می آید.

ضخامت مؤثر پوشش شاتکریت از رابطه زیر تعیین می شود :

$$t = sf \left(\frac{P_i r}{\sigma_c} \right)$$

که در آن:

P_i = فشار داخلی

r = شعاع تونل

σ_c = مقاومت فشاری تک محوری شاتکریت

Sf = ضریب اطمینان که مقدارش در حدود 2 تا 3 است .

همانطور که در صفحه قبل اشاره شد. این ضخامت ها ، تنها شامل آن قسمتی از پوشش می شود که حلقه ای نسبتاً صاف و مدور را تشکیل می دهد. بنابراین، به منظور پر کردن ناصافی های داخلی اطراف تونل، باید مقداری به آن اضافه شود .

3-13- طرح موردی شاتکریت

با توجه به توضیحاتی که در قسمت قبل در مورد طراحی شاتکریت مطرح شد حال نسبت به طراحی هر یک از سه نمونه با استفاده از الیاف فولادی و شبکه فلزی می پردازیم.

الف - طرح سیستم نگهداری شاتکریت با شبکه فلزی

$$t = \frac{D}{150} (65 - RSR) \quad \text{ضخامت شاتکریت (cm)}$$

D قطر تونل بر حسب متر

RSR شاخص ساختار سنگ

• نوع میلگرد $10 \times 10 @ 60$ جهت مش بندی محل شاتکریت .

ب - طرح سیستم نگهداری شاتکریت با الیاف فولادی

ضخامت شاتکریت (cm)

$$t_n = sf \frac{P_i r}{\sigma_c} + (5 \sim 10 \text{ cm})$$

P_i = فشار داخلی

$r =$ شعاع تونل

$\sigma_c =$ مقاومت فشاری تک محوری شاتکریت

$Sf =$ ضریب اطمینان که مقدارش در حدود 2 تا 3 است .

و در نهایت نتایج طراحی هر دو روش در جدول 3-11 ارائه شده است.

جدول 3-11- نتایج طرح شاتکریت سنتی و ایافی برای موارد بررسی شده در فصل دوم

ردیف	شرح	قطر تونل (m)	طول تونل (m)	طرح شاتکریت سنتی		طرح شاتکریت ایافی
				نوع میلگرد	ضخامت (cm)	ضخامت (cm)
1	نمونه اول	6.7	2800	Ø6@10*10	13	10
2	" دوم	6	1650	Ø6@10*10	12	8
3	" سوم	9	1400	Ø6@10*10	15	12

با توجه به جدول 3-11 مقدار مصالح مصرفی و قیمت واحد یک متر طول تونل در هر دو روش در جدول 3-12 و 3-13 محاسبه گردیده است.

جدول 3-12- مقدار مصالح مصرفی در واحد طول تونل در روش شاتکریت سنتی

ردیف	قطر تونل (m)	ضخامت شاتکریت (cm)	سیمان (t/m)	میلگرد Ø6 (kg/m)	ماسه (t/m)	آب (kg/m)	قیمت واحد طول تونل (ریال)
1	6	10	1	180	4.7	406	5.314.350
2	6.7	13	1.1	210	5.7	500	7.714.664
3	9	15	1.3	270	8.9	760	11.957.286

جدول 3-13- نتایج مقدار مصالح مصرفی در واحد طول تونل در روش شاتکریت الیافی

ردیف	قطر تونل (m)	ضخامت شاتکریت (cm)	سیمان (t/m)	الیاف (kg/m)	ماسه (t/m)	آب (kg/m)	قیمت واحد متر تونل (ریال)
1	6	8	0.63	90.4	2.5	270	2.755.805
2	6.7	10	0.88	126.3	3.5	379	3.846.644
3	9	12	1.3	203	5.5	610	6.200.561

